

Bestyrtelse, Pengene blev samlet op igen, og han blev da endelig bragt hjem. Men nu kommer det mærkelige. Af Værten fik jeg siden at vide, at han den næste Formiddag var kommen igen, meget nøgtern, og havde i Fortrolighed spurgt, om man ikke ved Morgenrengøringen skulde have fundet et Tyvekronestykke. Han savnede nemlig nogle af sine Penge — han havde altsaa i sin tilsyneladende Vildelse ført nøjagtigt Regnskab over dem — og han havde lagt Mærke til, dengang han kastede Guldstykkerne om sig, at et af dem var rullet ind under en Spyttebakke. Og der fandt man det saa ogsaa ganske rigtigt. — Hvad siger du til det? Ja, dersom det hele havde været Komediespil. Men det var det absolut ikke.«

Jakobe trak tavs paa Skuldren. Hun vilde helst have Samtalen ført bort fra Frithjof, der i hendes Øjne slet og ret var en Pjalt, en Stakkel, en tragikomisk Falstaff, som den ødsle Natur i et mod Menneskene haansk Lune havde indblæst kunstnerisk Geni. Hun anerkendte hans store Evner og enestaaende Virtuositet; men hun vilde ikke lade Talentet gælde som Undskyldning for Personlighedens Brøst. Hun mente tværtimod, at Evner forpligtede; og hun saae en Forhaanelse af den virkelige Storhed og en Nedværdigelse ogsaa af Kunsten i den slappe Overbærenhed,